

zőgazdasági könyvkiadás illetékes szer-
veji számára — hogy egyes igen fontos
mezőgazdasági ágakon belül alig van
könyvkereskedői forgalomban könyv. Pl.
az »Öntözés« cím alatt felsorolt 13 mű-
ből 6 nincs forgalomban és csak 7 kap-
ható; vagy az »Agrotechnika« címszó
alatt felsorolt 13 műből 7 nincs forgalom-
ban és csak 6 kapható.

A földművelésügyi minisztérium külön-
böző osztályai által kiadott, a legégetőbb
kérdéseket tárgyaló, jól megírt füzetek
pl. nem kerülnek kereskedelmi forga-
lomba, nincsenek is meg könyvtáraink-
ban. Szétosztásuk mechanikusan történik,
legtöbbjük porosodik valahol. Könyvtá-
rosaink gyűjtsék össze a szétküldött
kiadványokból a jegyzékben felsorolta-

kat. Megyei és járási könyvtáraink ve-
gyék igénybe a megyei tanácsok mezőgaz-
dasági osztályain dolgozó agropropagan-
distákat, akik a könyvtárak rendelkezé-
sére bocsátják ezeket a fontos füzeteket.

Ha megyei könyvtáraink módszer-
tani munkatársai szívós munkával rá-
nevelik falusi könyvtárosainkat a kitűnő
jegyzék rendszeres felhasználására, je-
lentősen előbbre viszik a mezőgazdasági
irodalom népszerűsítésének ügyét és egy-
úttal megteszik az első komoly lépést
ahhoz is, hogy falusi könyvtáraink megta-
nulják, hogyan kell felhasználni az ajánló
bibliográfiákat.

SALLAI ISTVÁN

az Országos Széchényi Könyvtár
h. vezetője

PELLENGÉR

Ez is megoldás?

Folyóiratunk legutóbbi számában pellengérré állítottuk a kiskunfélegyházi Járási Könyvtár hibáit és joggal állapítottuk meg, hogy a hiányosságokért elsősorban a járási tanács a felelős, mert a kinevezéseknél nem járt el kellő gondossággal. Cikkünk még meg sem jelent és a járási tanács máris »helyreütötte« a hibát. Hatvani András h. tanácselnök rövid úton elcsapta — a viszonylag jól dolgozó — Bogácsi Mihály vezető könyvtárost, s kinevezte helyébe a helyi városi tanácselnök feleségét, Horváth Józsefnét.

Ehhez a kinevezéshez volt egy »komoly« érve. Ugyanis arról már régebben szó volt, hogy a városi tanácselnök felesége a könyvtárhoz kerül, és Bogácsi elvtárs kijelentette, hogy a városi tanácselnök felesége, mint beosztott, őt kényelmetlen helyzetbe hozná. Így hát megtették vezetőnek és Bogácsit szervező könyvtárosnak. Azt gondolhatná valaki, hogy Horváth Józsefnének komoly könyvtárosi előképzettsége, vagy legalább is nagy könyvtári gyakorlata van. De nincs. Sem egyik, sem másik. Pedig a Járási Könyvtár mulasztásai még képzett és gyakorlott erővel sem lennének könnyen helyrehozhatók. Nem akadt volna ilyen könyvtáros? Alig hinnénk, hiszen a főiskoláról és az egyetemről idén mintegy nyolcvan felsőfokú képzésben részesült könyvtáros került ki.

A fenti kinevezést — alig pár óra múlva, a pártbizottság közbelépésére — a helyettes tanácselnök visszavonta, Bogácsi Mihályt vezetőnek visszahelyezte és Horváth Józsefnét szervező könyvtárosnak nevezte ki. Ezzel a nagyobb fonáktságot valóban kisebbre cserélte fel. Kisebbre, de nem olyan nagyon kicsire. Mert hiszen Horváth Józsefné, akinek mint szervező könyvtárosnak a járáshoz tartozó könyvtárakat látogatnia kellene, nem motoróz, nem is tud és nem is akar, a járást sem ismeri, hiszen csak most került Félegyházára és a könyvtármunkának ehhez a részéhez sem ért.

Bizonyos, hogy mindenkinek joga van dolgozni. Horváth Józsefné elvtársnőnek, a városi tanácselnök feleségének is. De nem volna-e helyesebb, ha mindenkinek olyan munkát végezne, amilyenhez ért?

Az pedig kétségtelenül helyes, hogy a könyvtár támogatásában a járási és városi tanács együttműködik. Csak nem éppen így!